

РЕШЕНИЕ

№ 42149

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9215** по описа за **2025** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ против Решение №2098/09.06.2025г. на СРС, НО, 97 състав, постановено по НАХД №461/2025г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление №23-2400495/18.11.2024г, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. чл.414, ал.3 от КТ на „Вера Строй“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Касаторът твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че съдът при анализа на събраните доказателства е достигнал до неправилен извод, че нарушението, описано в наказателното постановление, не е извършено от жалбоподателя. Заявява, че безспорно по делото е установено, че М. А. К. е работил като „шпакловчик“ в строителния обект, като инспекторите пряко са се осведомили по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, като са изисквали от него да декларира писмено факти и обстоятелства, свързани с осъществяването на трудовата дейност. Приема, че неправилно са кредитирани показанията на М. К., на А. Т. /управител на „Терол“ ЕООД/. Намира за противоречиви показанията на Ю. М. като определя за

неправилен извода на съда да даде вяра на показанията на К. и М. и да ги приеме за логични и кореспондиращи си. Възразява срещу изводите на съда, че АНО е следвало да положи усилия да изиска обяснения и документи от подизпълнителите „Терол“ ЕООД и „Кръстова вада инвест“ ЕООД. Заявява, че при така изяснените обстоятелства и събрания в цялост по делото доказателствен материал безспорно се установява, че с описаната в акта и наказателното постановление деятелност, санкционираният правен субект е осъществил състава на регламентираното в чл.61, ал.1 КТ неизпълнение на административно задължение, което е ангажирано в предвидената в чл.414, ал.3 от КТ административнонаказателна отговорност. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. В съдебно заседание касатор чрез юрк. Г. поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на въззивния съд с аргументи, изложени в касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД в молба-становище от 26.11.2025г оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че съдът правилно е оценил събрания доказателствен материал и правилно е кредитирал като житейски логични, непротиворечиви и достоверни дадените в хода на производството показания на разпитаните свидетели. Иска от съда да постанови решение, с което да остави в сила Решение №2098/09.06.2025г на СРС, постановено по а.н.д. №461/2025г.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 от АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е риел за установено, че на 24.10.2023 г. бил сключен договор за възлагане на СМР между „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД в качеството на възложител и „КРЪСТОВА ВАДА ИНВЕСТ“ ЕООД в качеството на изпълнител на обект: Жилищна група № 2, Три еднофамилни жилищни сгради със ЗП=236.20 кв.м., РЗП=685.40 кв.м. и изгребна яма, местонахождение: ПИ с идентификатор 68134.2046.3512, УПИ IV-1276, кв. № 6, м. В.3. Американски колеж - II Б част, р-н П., по плана на [населено място], административен адрес [населено място].

На 01.08.2024 г. бил сключен договор за възлагане на СМР между „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД в качеството на възложител и „ТЕРОЛ“ ЕООД в качеството на изпълнител относно горепосочения обект в [населено място], по силата на който изпълнителят се задължавал да изпълни строително-монтажни работи със свои средства, машини и персонал, като било сключено и споразумение по чл.18 ЗЗБУТ.

На 22.08.2024 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - свидетелите Д. Н. Н., М. Д. К. и Д. П. Й., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в строителния обект - Жилищна група № 2, Три еднофамилни жилищни сгради със ЗП=236.20 кв.м., РЗП=685.40 кв.м. и изгребна яма, местонахождение: ПИ с идентификатор 68134.2046.3512,

УПИ IV-1276, кв. № 6, м. В.З. Американски колеж - II Б част, р-н П., по плана на [населено място], административен адрес [населено място], със строител дружеството-жалбоподател „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД. На място проверяващите установили три лица - М. А. К., Ю. Н. М. и лице с малко име П., които били разположени на скеле и извършвали шпакловка на външна фасада на строяща се сграда, като на зададен от контролните органи въпрос къде работят, те отговорили във „В. СТРОЙ“. Проверяващите се легитимирали и предоставили на заварените на място лица да попълнят декларации. В 15.45 ч. свидетелят М. попълнил декларация, в която посочил, че работи като „общ работник“ във „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД, за което има сключен трудов договор, като впоследствие коригирал, че всъщност негов работодател е „ТЕРОЛ“ ЕООД. В 15.55 ч. свидетелят К. попълнил декларация, в която посочил, че работи „пробно шпакловка“ във „В. Строй“ от 22.08.2024 г. за два часа, от 14.00 ч. до 15.00 ч., без възнаграждение, без почивни дни и почивки в работния ден, без наличието на сключен граждански или трудов договор. Свидателят К. се намирал на обекта по време на проверката, тъй като бил провел телефонен разговор със свидетеля А. Т. - управител на „ТЕРОЛ“ ЕООД, с който се уговорили К. да започне работа на строителния обект от септември месец, като той го посетил на 22.08.2024 г., за да се запознае със състоянието на бъдещото му работно място, при което решил да помогне на своя познат - свидетелят М., с шпакловането.

Контролните органи връчили призовка по чл.45, ал.1 от АПК, като в хода на проверката в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ били представени писмени сведения от управителя на „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД, в които посочил, че на строителната площадка на обекта работят дружествата „ТЕРОЛ“ ЕООД и „КРЪСТОВА ВАДА ИНВЕСТ“ ЕООД и техните служители, като били представени и договорите за възлагане на СМР с дружествата-изпълнители. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР2432867/13.09.2024 г., с който били констатирани нарушения на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и били дадени съответни предписания.

Свидетелката Д. Н. Н., на длъжност „инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - С. съставила против „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2400495/18.09.2024 г. за това, че в качеството си на работодател не е сключило трудов договор с М. А. К. преди постъпването му на работа, с което не е уредило отношенията по предоставяне на работна сила от лицето като трудови - нарушение на чл. 61, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ. Актът бил съставен в присъствието на управителя на дружеството. В законоустановения срок срещу АУАН постъпило възражение с доводи, идентични с тези, изложени в жалбата, инициирала производството пред СРС.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 23-2400495/18.11.2024 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл.414, ал.3 от КТ на „ВЕРА СТРОЙ“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ. НП било връчено на 18.12.2024 г.

За да постанови решението, Районният съд е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН бил съставен, а НП – издадено от компетентни органи. СРС е счел, че неправилно административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят е осъществил нарушението, за което е ангажирана административнонаказвателната му отговорност. От събраните доказателства съдът е приел, че не може да се направи категоричен и несъмнен извод, че са били налице отношения между „Вера Строй“ ЕООД и М. К. по предоставянето на работна сила в рамките на трудово правоотношение по смисъла на КТ. Обстоятелствата относно извършената проверка и сторените констатации са

установени от показанията на свидетелите Н., К. и Й., които са кредитирани от съда като съответстващи на събраната доказателствена съвкупност и установяващи, че по време на проверката на място са заварили трима работници, извършващи шпакловка с посочен работодател „Вера Строй“ ЕООД. Съдът е кредитирал показанията на К., М. и Т. по отношение повода, по който К. се е намирал на строителния обект, както и че същият не е бил в трудови правоотношения с „Вера Строй“ ЕООД, а е бил нает от А. Т., който е управител на „Терол“ ЕООД и се е доверил на показанията на К., М. и Т., приети за логични, последователни и кореспондиращи помежду си и със събраните по делото писмени доказателства. Счел е, че предвид естеството на изпълняваната дейност по шпакловка на външна фасада като краен етап от строителните дейности и сключеният договор за възлагане на СМР, АНО е следвало да провери заявеното в обясненията на управителя на дружеството-жалбоподател, че на строителната площадка са разположени подизпълнители и техни работници, още повече, е на обекта по време на проверката е установено, че един работник престира труд за „Терол“ ЕООД. Анализирал е клаузите на договора за СМР, като е приел, че „Терол“ ЕООД е следвало да извърши СМР със собствен персонал и е приел, че в хода на административнонаказателното производство пред АНО са дадени писмени обяснения на управител на „Вера Строй“ ЕООД с представяне на съответни договори за довършителни СМР дейности, които са останали непроверени в предходната фаза на административнонаказателното производство.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е постановил оспореното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи дали е извършено твърдяното нарушение. Обосновани са мотивите на СРС, че не е установено К. да е полагал труд по трудово правоотношение с „Вера Строй“ ЕООД. Правилно е прието съобразно доказателствената съвкупност, че К. се е объркал кое дружество да впише като работодател, тъй като към момента на проверката не е бил наясно кое дружество осъществява конкретните СМР, както и че е бил нает от А. Т. – управител на „Терол“ ЕООД. Горното се подкрепя от писмените доказателства, представени пред СРС с молба от 06.03.2025г. Споделят се доводите, че предвид естеството на изпълняваната дейност по шпакловка на фасада на сграда, която се осъществява в последващ етап след реализиране на същинските /основните/ дейности по строителство и изграждане на сграда, то АНО е следвало да провери заявеното в обясненията на управителя на „Вера Строй“ ЕООД обстоятелство, при отчитане, че по време на проверката на обекта не са установени работници на касатор, а на друга фирма „Терол“ ЕООД. Горното кореспондира със събраните от СРС писмени доказателства – договор за довършителни дейности за СМР на същата сграда, сключен между касатор в качеството на възложител и „Терол“ ЕООД в качеството на изпълнител, предметния обхват на този договор и споразумението по чл.18 от ЗЗБУТ. Както правилно е посочено от СРС съгласно клаузите на договор именно „Терол“ ЕООД е следвало да извърши СМР със собствен персонал. Доколкото писмените доказателства са били предоставени още преди издаване на наказателното постановление, административно наказващият орган е следвало да положи съответни усилия и да изиска обяснения и писмени доказателства от подизпълнителите „Терол“ ЕООД и „Кръстова вада инвест“ ЕООД за това чий работник е бил К.. Писмените обяснения на управител на касатор с представените договори за довършителни СМР дейности, направени и с възражението срещу АУАН са останали непроверени в предходната фаза на административнонаказателното производство. Правилно и съответни на събраните по делото доказателства са изводите на СРС, че АНО е следвало да докаже извършването на нарушението на касатор по категоричен начин и неговия автор, като липсата на признание в хода на проверката от страна на управителя на

„Терол“ ЕООД за факти и обстоятелства, за които той не е бил официално запитван, не освобождава контролните органи от задълженията им за пълно и всеобхватно изясняване на всички обстоятелства. Недоказано е осъществяване на нарушението от страна на „В. Строй ЕООД, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Няма безспорни доказателства, че между М. К. и „Вера Строй“ ЕООД са били налице отношения по предоставяне на работна сила в рамките на трудово правоотношение по смисъла на КТ, като правилно е прието, че К. е бил нает от А. Т., управител на друго дружество „Терол“ ЕООД, като е следвало да се ангажира отговорността на действителният работодател на К., който, каза се вече не е „Вера Строй“ ЕООД.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото трябва да бъде оставено в сила.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XX – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2098/09.06.2025 г. постановено по административнонаказателно дело № 461 / 2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23 – 2400495/18.11.2024г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.